

עין משפט מסכת סוטה

דף ב.

עין משפט א.

אה"ע סימן קעח פעיף ב

- ב. כיצד הקינוי? אומר לה בפני שנים: אל תסתרי עם איש פלוני, אפילו אם הוא אביה א או אחיה או כותי ב או אדם שאינו מתקשה והיינו שחוף, והוא שיהיה גדול. אבל אם אמר לה: אל תסתרי עם איש פלוני והוא קטן או עם בהמה לא הוי קינוי.
- ג. אדם מקנא לאשתו, בין אם היא נשואה או ארוסה או זקוקה ליבם.

עין משפט ב.

אה"ע סימן קעח פעיף ד

- ד. כיצד הסתירה, שנסתרה עם אותו פלוני שקינא לה בפני עדים ושהתה כדי טומאה, וזמנה הוא כדי לצלות ביצה ולגומעה, ואין חילוק אם בעלה בעיר או הפתח פתוח לר"ה, אחרי שקינא לה.

עין משפט ג.

אה"ע סימן קעח פעיף ו

- ו. אמר לה בפני שנים אל תדברי עם איש פלוני, אין זה קינוי, ואפילו נסתרה עמו ושהתה כדי טומאה אין נאסרת. וה"ה אם אמר לה אל תסתרי עם איש פלוני, ודברה עמו בפני עדים מותרת.
- ז. אין אוסרים על הייחוד, אפילו נסתרו יחד על דעת ערוה א, אא"כ קינא לה תחלה בפני שנים.

- א. אף דיחוד מותר לה עם אביה, מ"מ כשמקנא לה אסורה ביחוד איתו.
- ב. כמימרא דרב הונא בגמ' סוטה דף כ"ד ע"א, ואע"פ שכותי הבא גם על א"א הולד כשר, מ"מ אוסר אותה על בעלה.
- ג. והב"ש כתב בסי' ז' סעיף י"א דאם נתייחדה לשם זנות יש להחמיר, ע"ש והוא מהרמ"א.

עין משפט ד.

אה"ע סימן קעה פ"ה ד
ע"י לעיל עין משפט ב

עין משפט ו.

אה"ע סימן קעג פ"ה יא

יא. מי שזנתה אשתו תחתיו בעדים וברצון, ומת בלא זרע, ונפלה לפני אחיו, דינה כדין ערוה, והיא וצרתה פטורות מהחליצה, אבל אם ספק זינתה אם לאו, היא חולצת ולא מתייבמת, וצרתה, או חולצת או מתייבמת ^ד.

עין משפט ז.

אה"ע סימן קעה פ"ה יד

יד. כ. בא עד אחד והעיד שנטמאה מאותו שקינא לה, תצא בלא כתובה, אפילו אם עד זה הוא מעדי הסתירה, אפי' עבד או שפחה או קרוב כשרים לעדות זו של טומאה ^ה.

דף ב:

עין משפט א.

אה"ע סימן קעה פ"ה ז

ז. יא. לא יאמר אדם לאשתו, אפילו בינו לבניה אל תסתרי עם פלוני, דילמא קיימא לך כרבי יוסי ברבי יהודה דהוי קינוי אפי' בינו

ד. הגה: וי"א דאפילו זינתה ודאי, צריכה חליצה (השגות הראב"ד). והוא הדין לצרתה, ויש להחמיר. ולכן מי שיש לו אשה שהמירה, אף על גב דודאי זנתה, צרתה צריכה חליצה (מרדכי ריש יבמות וכ"כ מהרא"י סימן ר"ט). אשה שהלך בעלה למדינת הים, ונשאת, ואחר כך בא הבעל ומת, צרתה מותרת להתייבם, ואינה כצרת סוטה (הגהות אלפסי פרק האשה).

ה. הואיל ויש רגליים לדבר והיה כבר קינוי בעדים וסתירה בעדים משום כך עד אחד נאמן, ודוקא שמעיד שזינתה עם זה שקינא לה, אבל העיד שזינתה עם אחר לא, וגם בעינן שהעיד שזינתה עמו באותה פעם שנסתרה בעדים. אך קשה דאם נסתרה בעדים תיפוק ליה שנאסרה מכח הסתירה, ולמאי בעינן גם לעדות טומאה של העד אחד, ותירץ הב"ש דנפ"מ בזמן המקדש שאינה שותה ולפסק השו"ע גם נפ"מ אם בא עוד עד אחד והכחישו לעד הטומאה, שהעד הראשון נאמן דיש לו דין כתרי, ואפי' לא פסקו עדיין בי"ד על פיו. וחילק בין נאמנותו של העד מן התורה לנאמנותו של העד מדרבנן, דאם נאמנותו מן התורה נאמן בהכחשה אפי' לא פסקו בי"ד על פיו והוא מתוס' פ"ב דכתובות והרמב"ם והטור, ועיין ב"ש ס"ק י"א. ועד אחד שנטמאה בסוטה נאמן כבי תרי דבר תורה.

לבינה י.

הגה: יב. ובזמן הזה שאין לנו מי סוטה אם קינא לה ונסתרה בעדים, אסורה לו לעולם, כ"כ הטור בשם הסמ"ג י. ולכן אם שכח אדם וקינא לאשתו, ימחול לה מיד על הקינוי.

ו. מסוטה ב' ע"ב מרב חנינא מסורא וסמ"ג.

ז. ואינו יכול לגרשה בע"כ משום חדר"ג, ואינו יכול לבא עליה כי קינא לה ונסתרה בעדים, וישאר עגון לעולם, וזהו מה שכתב הרמ"א שיזהר בזמן הזה שלא יקנא לה מפני חדר"ג וזה חמור יותר. ועיין בפ"ת ס"ק י"ז. ואירי שהיא מכחישה הקינוי, אבל במודה מגרשה בע"כ גם בזמה"ז.